Memento

Calendar

VINERI, 31 DECEMBRIE

Ortodox: Cuvioasa Maică Melania Romana (410).
Catolic: Sf. Silvestru.
Protestant: Silvestru.
Evreesc: 26 Teveth 5698.
Mahomedan: 27 Șeval 1356. Giuma.

*

Răsăritul soarelui 7,56; Apusul 16,44.

SAMBATA, 1 IANUARIE 1938

Ortodox: † Tăierea împrejur și Sf. Vasile Cel Mare Arhiepiscopul Cezariei Capadociei.
Catolic: † Tăierea împrejur și Anul Nou.
Protestant: Anul Nou.
Evreesc: 28 Teveth 5698. Sabath.
Mahomedan: 28 Șeval 1356.

*

Răsăritul soarelui 7.54; apusul soarelui 16.45.

Radio

VINERI, 31 DECEMBRIE

RADIO-BUCUREȘTI
823 kHz, 364,5 m. 12 kw.
RADIO-ROMANIA
160 kHz. 1875 m. 150 kw.

6,30: Deschiderea emisiunii. Gimnastică ritmică. Radio-jurnal. Concert de dimineață (discuri): Roseta de Rimbau și Sardana de Solé; Să ne bucurăm de viață! de Joh. Strauss. **Sfaturi gospodărești și medicale.**
7,30: Închiderea emisiunii.
13: Ora. Culturale; Cota apei Dunării.
13.10: Concert de prânz. Orchestra Radio, dirij. de **Ion Ghiga:** Suită lirică de Grieg; Invitația la vals de Weber; Scenă de balet de Ch. de Bériocot (vioară: **D. Teodoru**): Dans țărănesc de Const. Dimitrescu; Uvertura „Chal romano" de Ketelbey.
14.10: Ora. Mersul vremii. Radiojurnal.
14.20: Continuarea concertului de prânz (discuri): Omule, ai fost tare ocupat de Lane; Cântec din „Contesa Marița" de Kalman și Cântec din „Farmecul unui vals" de Oscar Strauss (voce: Peter Anders); Fox și Slowfox din filmul „Alițria" de Kreuder; Mândro din Pojană de Dendrino și Căsuța noastră de Popescu-Pepu (voce: Petre Stamate).
15: Actualități străine; Radioforice.
18: Ora. Mersul vremii.
18,02: Concert de după amiază. Orchestra Ionel Giurgea: Cărăruse care duci la București, romanță; Hora lui Ionel Giurgea; Adio clipe fericite, romanță și două hore dela Urziceni; E ultima seară, tango de Corologos și Zicea lumea că's nepun, cântec de Dendrino; Ce bine e lângă tine, tango de Halm; Bostonul și rumba din filmul „Mariela"; De ce m'ați dus de lângă voi, romanță; Cine a pus cârciuma în drum și Trei învârtite dela Făgăraș; Bucăți vesele din București.
19: Actualități artistice.
19,15: Continuarea concertului: Violete vals de Waldteufel; Fă-ți un nod la batistă, tango de Villnov și Rio-Rino, rumba de Dendrino; În vals ne-am întâlnit de Dendrino; Cocoșel cu două creste; Safta și Bordei, bordei; Ce-o să zică lumea, tango de Vasilescu și Sârba lui Ciutu; Romanțe și Arii naționale.
20: Amintiri luminoase, de Niculae Petrașcu.
20,20: Doine vesele din Ardeal — Adrian Cirțiu (canto): Eu te joc pe tine lele de Brediceanu; Mândruliță de demult de Dima; Preutesa popii nost, de Munția; Brediceanu: 1) La bădiț'al meu la poartă; 2) Dragu mi-i mândro de tine; 3) Multumesc măicuței mele; 4) Mândro, când te-ai măritat; 5) Cucul; 6) Voinicel cu părul creț; Fă-mă doamne ce mi-i face de Munția.
20.50: Muzică variată (discuri): Uvertură la „Preciosa" de Weber (orch. simf. din Berlin, dirij. de Weissmann); Draga mea, vals de Waldteufel (orch. Marek Weber); Selecțiuni din operetele lui **Lehar** (voce: Rauta Waara și Peter Anders); Fantezie din „Chemarea munților" de d'Albert (orch. Operii din Berlin, dirij. de Viebig); Balet rus de Luigini (orch. Covent Garden, dirij. de John Barbirolli).
21,40: Orchestra de banjo „Gusläar": Mater Dolorosa uvertură de Scassola; Adio dar, romanță de Fernic; Mi-e dor de ochii tăi albaștri, tango de Paida; Într'o tavernă de pe chei, blues de Șapiroff; Mi-e drumu 'nzăpezit, romanță de Sclerov; sunt o studentă, fox de Paida; Wolga, potpuriu rusesc de Lindeman.
22.30: Radio-jurnal: Sport.
22,45: Muzică de dans, Orchestra de dans Radio, dirij. de **Const. Bobescu:** Natașa, fox de Maxen; cântecul valsului de Fryberg; O fată merge pe stradă, fox de Klein; Pe Dunăre, vals de Grothe; Slowfox de Breuer și Robinger; Plăcerea lumii, vals de Hullebrock; Clar de lună pe lacul Como de Manzetti; Fox lent de Rampoldi; Vals spaniol de Lincke; Iubita cu părul blond, fox de Jim Cowler; Espana, vals de Waldteufel; Africana de Rampoldi; Aur și Argint, de Lehar; Marșul Picadorilor de Josef Pecsi.
24: Urarea tradițională de Anul Nou.
0.00—2.00: Muzică de dans, din filme și operete (discuri).

*

Paris, 1648 m. 182 kHz. 80 kw. — 20.30. Conf. 21. Bucăți pentru vioară. 21,15. Melodii variate. 21,45. Conf. 22. Cronică. 22,15. Recital de pian. 22,30. Teatru radiofonic. 0,30. Plăci. 0,45. Inf. 1. Surprize pentru Anul Nou. 1. Muzică de dans. 2,30. Concert de orchestră.
Deutschlandsender, 1571 m. 191 kHz. 60 kw. — 20.20. Muzică ușoară. 21. Concert de orchestră. 22. Concert de muzică distractivă pentru Anul Nou.
Varșovia, 1339 m. 224 kHz. 120 kw. — 21. Concert de mandolină. 21,45. Radiojurnal. 22. Concert simfonic.
Budapesta, 549 m. 546 kHz. 120 kw. — 20. Concert de orchestră. 21. Inf. 21,20. Teatru radiofonic. 24. Scene vesele. 0,50. Recitări. 1,18. Orchestră de țigani.
Viena, 507 m. 592 kHz, 150 kw. — 18,40. Concert vocal. 19,10. Inf. Meteor. 20.10. Seară veselă. 22,10. „Frumoasa Galatea", operă de Suppé. 23,30. Concert de muzică distractivă pentru Anul Nou. 2. Muzică de dans.
Praga, 470 m., 638 kHz. 120 kw. — 21,35. Cântece vesele. 21,50. Concert de orchestră. 22,05. Rapsodia cehă. 22.30. Ora veselă. 22,45. Concert de orchestră. 23. Plăci. 23,15. Muzică de operetă. 23,40. Concert coral. 23,50. Plăci. 0,25. Concert de soliști. 0,59. Ceasul Catedralei. 1. Fanfara și toast pentru anul nou. 1,08. Muzică de dans. 1,28. Brno.
Belgrad 437 m. 686 kHz. 2,5 kw. — 20,30. Ora națiunii. 21: Concert de orchestră. 22: Melodii populare. 23: Inf. 23,15: Concert de saxofon. 23,45: Muzică de dans.
Roma, 713 kHz. 420,8 m. — 20,30 Muzică variată. 21: Ora. Inf., Radiojurnal. 21,30: Muzică variată. 22: Concert simfonic. 24: Radiojurnal. 0,15: Muzică de dans.

SAMBĂTA 1 IANUARIE 1938

RADIO-BUCUREȘTI
823 kHz, 364,5 m. 12 kw.
RADIO-ROMANIA
160 kHz. 1875 m. 150 kw.

13: Ora. — Culturale. — Cota Dunării.
13: Concert de prânz. — Orchestra Costică Tandin: (voce: **Mia Braia și Petre Alexandru**): Romănia, potpuriu național; Maria neichii Marie, cântec popular; Fă Mărio, cântec din Ardeal; Frunză și Ciobănașul; Țigăneasca; Ca la Sf. Vasile, Hora din Oltenia cu strigături de Petre Alexandru (vioară Costică Tandin); M'a urât Gheorghiță al meu, de Mia Braia; Culegeri din popor: 1) Căpitane de județ; 2) Foaie verde dediței; 3) Șapte văi și o vale adâncă; 4) Noaptea scârțâie fântâna; 5) Crăițele.
14.10: Ora. — Mersul vremii.
14.15: Continuarea concertului: Ține caii Niculae, cântec popular de Villnov; Crâșmăriță din Buzău, cântec popular de Popescu-Peppu; Fă leliță sprâncenată, cântec popular de Mia Braia; Trenule mașină mică, cântec popular; De ești supărată și Hora de la Tunari (țambal): Mielu Vișan); Arii naționale; 1) Hora de la Leu; 2) Sârba după Amărăzii.
14,45: ORA VESELA: ION MANU.
18.: Ora. — Mersul vremii.
18.02: Muzică de dans. — Jazzul Ghindă: (voce: **Jean Moscopol**): Dacă vreți să dansați, foxtrot de Fiorito; Nu pot scăpa de tine, slowfox de Whitting; Tortură, tango aranjat de Ghindă; Vino iubito cu mine, rumba de Constantinescu și Moscopol; Visuri de dragoste de Wallberg; Doamna în albastru, vals de Coots; Valparaiso, rumba de Wayne; Șterge-ți ochisorii păpușico, tango de Vasilescu; Tango argentinian de Blanquet (aranjat de Ghindă); Nu mai merge așa, slowfox de Powell; Cântând printre sărutări, slowfox de Friend; Pleci.., blues de Waxman și Moscopol.
19.: Bilanțul anului trecut.
19,15: Continuarea muzicii de dans a jazzului Ghindă: Căsuța dragostei, foxtrot de Warren; Tango de Fresedo (aranjat de Ghindă); Hai să-ți arăt Bucureștiul noaptea, slowfox de Vasilescu; Nu mă uita, foxtrot de Warren; Ruga cubană, rumba de Norman; Când visele se 'ntorc, slowfox de Friend; Ești drăguță, slowfox de Baer; Liniște, tango aranjat de Ghindă; Duello Griollo, tango aranjat de Ghindă; Eu m'aș insura, slowfox de Dendrino; Ritm de vânzare, foxtrot de Calm; Intristare, tango aranjat de Ghindă; Dă-mi adresa dumitale, tango de Dendrino; In ritm de jazz, foxtrot de Warren.
20,20: Urări de anul nou în antichitate, de Const. Gerota.
20,35: SEARA DE OPERA: „Don Pasquale", operă bufă în 3 acte de Donizetti (discuri). **Distribuția:** Don Pasquale, Ernesto Badini; Dr. Malatesta, Afro Poli; Ernesto, Tito Schipa; Nriona, Adelaida Saraceni, Corul și orchestra Operei Scala, dirij. de Carlo Sabajno.
In pauza II-a (21,55-22,05): Rezultatele sportive de Radu Vasilescu.
22,50: Concert de noapte (discuri): Selecțiuni de foxtroturi; Luna albastră, vals de Mendozza și Vals de Halley; Când inima spune da, de Sylviano (voce: Charles Richard; Fox de Malneck și Fox de Schwartz; Tu și eu! potpuriu de cântece de dragoste (voce: Rauta Waara și Peter Anders); Selecțuni din valsurile lui Chopin (orch. Operei de Stat din Berlin); Ai grije de Amélie de Cuvillier (voce: Albert Caurat); In vals ne-am întâlnit și Rio Rina, rumba de Dendrino (voce: Ion Luican); Vals de Bixio și La lumina lunii de Joumans (voce: Pilar Arcos); Foxtrot de Landschultz și Paso doble de Wingler; Tango de Lattès și Vals din filmul „Parada franceză" de Jurmann (voce: Tino Rossi); Hora dela vie și Sârba lăutărească (nai: Fănică Luca).
Deutschlandsender, 1571 m. 191 kHz. 60 kw. — 17: Concert de după amiază. 20: Inf., Meteor. 20,10: Muzică distractivă. 20,40: Sport. 21: Concert Beethoven. 23: Meteor, Inf., Sport. 23,30: Concert nocturn. 23,45: Inf. 24: Berlin. Muzică de dans.
Varșovia, 1339 m. 224 m. 224 kHz. 120 kw. — 16,33: Muzică de dans. 18: Emisie variată. 19: Muzică engleză. 20: Pentru polonezii din străinătate. 20,45: Concert popular. 23: Muzică de dans.
Budapesta, 549 m. 546 kHz. 120 kw. — 19: Jazz. 20,15: Conf. 20,40: Piesă radiofonică. 22,10: Inf. 22,35 Concert de orchestră. 24: Orchestră de țigani. 1,05: Inf.
Viena, 507 m. 592 kHz. 120 kw. — 20,30: „Der Sterngucker" operetă de Löhner. 22,45: Plăci. 23,10: Inf. Programul pentru mâine. 19,30: Muzică de dans. 23,55: Inf. 24: Continuarea muzicii de dans.
Praga, 470 m., 638 kHz. 120 kw. — 20,10: Cântece populare. 20,40: Pentru anul nou. 20,55: Plăci. 21: Concert simfonic 22,55: Inf. 23: Conf. 23,15: Plăci. 23.30: Orchestră și jazz.
Belgrad, 437 m. 686 kHz. 2,5 kw. — 20,30: Ora națiunii. 21: Concert de orchestră. 22: Melodii populare. 23: Inf. 23,15: Concert de saxofon. 23,45: Muzică de dans.
Roma, 713 kHz. 420,8 m. — 20,30 Muzică variată. 21: Ora, Inf., Radiojurnal. 21,30: Muzică variată. 22: Concert simfonic. 24: Radiojurnal. 0,15: Muzică de dans.

———xxx●xxx———

Chef cu bătae și devastare

Constanța, 29 Decembrie

In com. Straja, din județul nostru, s'a întâmplat următorul caz:

Sătenii Radu, Florea și Marin Cârjaliu, Grigore și Stancu Burcea, Petre Gruia, Gheorghe Bolboacă, Sandu Șocărel și Nicolae Sârbu, toți din acea comună, fiind cu chef, au intrat în cafeneaua lui Tudor Topală, pe care, după ce l-au înjurat, l-au luat la bătae, umplându-l de sânge.

De aci, ceata de bătăuși a plecat la cârciuma din sat, unde, după ce numiții au mai băut, au spart lampa și au luat la bătae pe consătenii lor Marin Ghiță, Velicu Nicolae și Chiriță al Tudorei, pe cari deasemenea, i-au umplut de sânge.

După aceasta, au tăbărît asupra săteanului Ion Neacșu din com. Cumpăna, care se afla în acea cârciumă, bătându-l grav și lăsându-l în nesimțire.

Scandalagiii au distrus apoi întregul local, spărgând geamurile, paharele, sticlele și dând drumul unui butoi cu vin. După aceasta au luat 2500 lei din tejghea și au intrat apoi în casa locuitorului Florea Nae, pe care l-au bătut.

Postul de jandarmi face cercetări.

Dintre bătăuși numai doi au fost prinși, cellalți fiind dispăruți.

Anul internațional 1937

(Urmare din pagina I-a)

Pactul Societății prin art. 8 prevede o limitare a armamentelor. Ce scop s'a urmărit prin această limitare? O sporire a elementului de siguranță colectivă, căci din moment ce statele nu mai practică o politică de înarmări sub presiunea amenințării perderii independenței lor și a teritoriului lor, pacea se va putea menține.

Așa s'a interpretat art. 8 din pactul Societății Națiunilor.

Ce s'a întâmplat însă în ultimul timp?

Germania a invocat principiul egalității în materie de înarmări, în favoarea sa și l-a pus în practică înlăturând clauzele militare, navale și aeriene ale tratatului dela Versailles. Austria a invocat în favoarea sa același principiu.

Ungaria, deasemenea, a cerut, după exemplul ce l-au dat Germania și Austria, să i se recunoască același drept, sub pretext că și statele vecine „se înarmează până în dinți".

In asemenea condiții s'au încurajat reînarmările învinșilor din 1918-1919 și s'a slăbit principiul respectării obligațiunilor prevăzute în tratate.

Nu numai atât.

Cursa înarmărilor a reînceput. La această cursă participă toate statele.

In concluzie, art. 8 din pactul Societății Națiunilor relativ la politica limitării armamentelor, a căzut. Nimeni nu-l mai pomenește.

Mica Înțelegere însă trebue să fie foarte prudentă față de pretențiile Ungariei în materie de înarmări, de oarece recunoașterea principiului egalității în această materie, înseamnă și o recunoaștere a principiului revizuirii tratatelor.

Ungaria nu poate să se considere amenințată de înarmările statelor vecine din Mica Înțelegere, când acestea urmăresc o politică pacifică și sunt ferm hotărâte să apere statutul teritorial al Europei dunărene așa cum este fixat prin tratate.

Trecând apoi la celelalte dispoziții ale pactului Societății Națiunilor, cuprinse în art. 11, care prevede acțiunea preventivă, art. 15, care fixează procedura când un diferend este adus în fața areopagului dela Geneva și în art. 16, care stabilește măsurile ce urmează să fie luate împotriva statului recunoscut agresor, toate încercările ce le-a făcut Societatea Națiunilor de a le pune în practică, în litera și spiritul lor, au dovedit slăbiciunea sa.

Dar, slăbiciunea S. N. nu s'a manifestat numai în chestiunile de ordin politic, ci și în celelalte chestiuni.

Un specialist în materie, d. Georges Scelle, scria în „L'Esprit International" încă din 1934 aceste rânduri:

„Societatea Națiunilor trece printr'o perioadă de criză acută. Această criză se manifestă, exterior, prin defecțiunile răsunătoare ale Japoniei și Germaniei și prin înfrângeri ingrijorătoare: neputința de fapt în afacerea chino-japoneză, sau în conflictele sud-americane, avortarea conferinței dezarmărei; în sfârșit — și acest simptom pare mai grav de cât înfrângerile politice, — prin slăbirea progresivă a vitalității interne a instituției.

Adunarea tinde să ajungă o cameră de expediție a afacerilor curente, dublată de o academie de elocință; consiliul, un organ de înmormântare a deciziilor luate de marile puteri; organismele tehnice, piese ce lucrează în gol.

Dela conferința economică generală din 1927, regresiunea este flagrantă în materie comercială și vamală; organismul comunicațiilor și al tranzitului, n'a mai produs un singur text de convenție; conferința muncei, ea însăși, vede randamentul său micșorat. In domeniul acesta, unde circulă viața adâncă a societăței popoarelor, reglementarea care s'a elaborat normal, pare aproape secată".

Aceste constatări au fost notate și în raportul secretarului general al conferinței a XXXIII-a interparlamentară, ce s'a ținut la Paris, în Iulie 1937. In acest raport se citează declarația făcută de d. van Zeeland, la Geneva, cu privire la „unul din defileurile cele mai întunecate și strâmte, pe care le-a întâlnit în drumul său S. N. și prin care a reușit să treacă"(?) și se trage următoarea concluzie:

„Din nenorocire n'a fost așa. Societatea Națiunilor n'a ieșit din acest întunecos defileu. Ea n'a îndeplinit încă această operă de punere la punct a pactului, pe care l-a pus în programul său.

Societatea Națiunilor trebuea să-și facă un examen de conștiință și o critică severă a metodelor sale de acțiune, spre a putea îndeplini mai bine în viitor, misiunea ce i-a fost încredințată"...

Am avut apoi o declarație, pe cât de categorică, pe atât de autorizată: aceea a d-lui Neville Chamberlain, primul ministru al Marei Britanii, a doua zi după anunțarea retragerei Italiei din Societatea Națiunilor:

„In starea actuală, Liga (englezii întrebuințează termenul acesta în loc de „Societate") e incapabilă să îndeplinească unele din funcțiile pentru care ea a fost în primul rând creată".

Constatarea aceasta este cu atât mai gravă, cu cât ea a fost făcută de un bărbat de stat britanic, care, prin responsabilitățile ce le are, în calitate de șef al guvernului, n'are obiceiul să formuleze declarații decât atunci când adevărurile sunt necesare să fie cunoscute.

D. Neville Chamberlain, ca și majoritatea oamenilor politici britanici, n'a perdut încrederea în Societatea Națiunilor, dar d-sa e de părere, că ea are nevoe „de o reformă" spre a putea juca rolul său în lume.

Nu vom cerceta, dacă Societatea Națiunilor și-a făcut un examen de conștiință, sau o critică severă a metodelor sale de acțiune, ci ne vom mărgini să înregistrăm, ca simpli cronicari, ce s'a propus în vederea eșirei Societății Națiunilor din situația critică în care se găsește și dacă s'a încercat să se aplice unele din remediile propuse.

REFORMA PACTULUI ȘI MICA ÎNȚELEGERE

Să începem cu propunerile de remedii.

Cum cei mai mulți din partizanii adunării dela Geneva au considerat absența universalității, ca vițiul capital al S. N., ei au propus stabilirea universalității.

Alții au propus reforma pactului prin modificarea articolelor boclucașe: 11, 15, și mai cu seamă, 16 și 19, — fie prin întărirea dispozițiilor unora, fie prin slăbirea dispozițiilor altora.

Cum se va putea realiza universalitatea Societății Națiunilor, când Statele-Unite ale Americei, vor să-și păstreze libertatea de acțiune; când celelalte mari puteri din Europa și din Asia, — cum sunt Germania, Italia și Japonia, — nu vor să coopereze alături de U. R. S. S. și când U. R. S. S. se opune universalității ca să nu se reformeze pactul în favoarea Germaniei, Italiei sau Japoniei?

Teza universalității S. N. a fost combătută de Litvinoff, delegatul sovietelor la Geneva și comisarul afacerilor străine al U. R. S. S. Iată ce a declarat Litvinoff:

„Mă voi opune încă mai cu putere ca această universalitate a Societății să se realizeze prin suprimarea din pact a tot ceea ce face dintr'însul un instrument de pace și o amenințare pentru agresor.

Trebue să avem mai bine o Societate fără universalitate, de cât universalitatea fără principiile păcei".

Pe de altă parte, cum se va putea admite o reformă a Pactului prin introducerea procedurii ușuratece de revizuire a tratatelor, fără consimțământul tuturor părților, fără unanimitatea prevăzută azi și care ar conduce la un nou război generalizat?

Mai multe propuneri și opiniuni relative la reforma pactului sunt în opoziție.

Unii propun o întărire a siguranței colective, prin obligativitatea universală a sancțiunilor economice, financiare, militare și individuale.

Alții, consideră periculoasă și imposibilă în practică, această obligativitate.

Unii, propun renunțarea la statu quo teritorial și deci la o modificare a clauzelor teritoriale ale tratatelor, printr'o procedură mai ușoară.

Alții se opun categoric acestei propuneri, pe baza principiului intangibilității tratatelor și a dreptului națiunilor de a-și păstra intact patrimoniul lor și consideră orice tentativă de revizuire teritorială, ca o provocațiune la război.

Acest din urmă punct de vedere a fost susținut cu tărie, la Geneva, de Mica Înțelegere.

Se înțelege dela sine, că Mica Înțelegere și Înțelegerea balcanică conștiente de pericolele ce le-ar prezinta o modificare a art. 19 din pactul Societății Națiunilor, în sensul favorizării unei revizuiri teritoriale, sunt partizanele principiului intangibilității tratateor.

Odată acest principiu nesocotit, pacea va fi zdruncinată, nu numai în Europa centrală, dar și în Europa întreagă.

ACȚIUNEA DIPLOMATICA A GERMANIEI

Diplomația germană a fost foarte activă. In ziua de 11 Februarie 1937, d. de Ribbentrop, ambasadorul Germaniei de la Londra, a avut o întrevedere cu lordul Halifax, în care s'a discutat, între alte chestiuni ce interesează politica internațională și în special raporturile anglo-germane, chestiunea colonilor. Lordul Halifax a fost apoi la Berlin unde a continuat conversațiile începute la Londra.

Germania se consideră nedreptățită pentru că fiind o mare putere, cu suprapopulație și având nevoe de materii prime pentru industria sa de pace și de război, i s'au luat coloniile. Ea n'a precizat însă punctul său de vedere, ci s'a mărginit să formuleze o cerere pe temeiul principiului nou al necesității marilor puteri de a poseda colonii în alte continente. Anglia, care nu e dispusă să retrocedeze coloniile ce au aparținut Germaniei, ar fi dispusă să examineze cu celelalte puteri interesate, ansamblul problemei coloniale, a mandatelor și a repartiției materiilor prime.

Polonia a formulat și ea cereri în legătură cu problema colonială.

Germania, a continuat să strângă raporturile cu Italia. Nu numai în afacerile spaniole, dar și în cele din Mediterană, ca și față de pericolul comunist, cele două mari puteri au stabilit o colaborare pe baza unor acorduri. Nici una, nici alta, nu îngădue amestecul și influența sovietelor, în Spania, în Europa centrală și în China.

In ce privește occidentul, Hitler a declarat:

„Noi n'avem revendicări teritoriale față de Franța".

„Guvernul german a asigurat Belgia și Olanda, că el e gata să recunoască și să garanteze totdeauna acestor state, neutralitatea teritoriilor lor".

Hitler a respins însă orice organizare a siguranței continentale, în care Rusia sovietică ar fi una dintre părți.

Ca să paralizeze orice acțiune a sovietelor, prin Internaționala a III-a, în Europa centrală și în Extremul Orient, Germania, Italia și Japonia au încheiat o înțelegere anticomunistă.

RĂZBOIUL DIN SPANIA

Războiul din Spania a continuat. Operațiunile militare ce s'au desfășurat, au dovedit superioritatea naționaliștilor de sub comanda generalului Franco.

Cucerirea orașului Malaga de către trupele generalului Queipo de Llano, la începutul lunei Martie, a fost un mare succes pentru naționaliștii spanioli, atât din punctul de vedere militar, cât și politic, — din punct de vedere militar, deoarece Malaga, port important, este o bază excelentă de operații pentru un marș în direcția Valenciei și ușurează comunicațiile cu Marocul (spaniol); iar din punctul de vedere politic, comuniștii au perdut unul din centrele lor de seamă.

Alt succes al naționaliștilor a fost cucerirea localităților dela Nord.

Largo Caballero, care încarnă frontul popular și a fost animatorul războiului revoluționar contra naționaliștilor lui Franco, a demisionat din postul său de prim ministru.

El a fost înlocuit cu Nyrin, un socialist moderat. Naționaliștii sunt stăpâni pe trei sferturi din teritoriul Spaniei. Un alt succes al lor a fost de ordin diplomatic: Anglia a trimis, la Burgos, agenții săi diplomatici, ceeace echivalează cu o recunoaștere a guvernului generalului Franco.

Anul 1938 va înregistra, de sigur, triumful naționaliștilor și liberarea definitivă a Spaniei, care va avea nevoe de o adâncă refacere pentru consolidarea sa socială, politică, economică și morală.

IN EXTREMUL ORIENT

Războiul chino-japonez se poate complica din cauza intereselor marilor puteri în Pacific și în China — Marea Britanie, Statele-Unite, Franța și U. R. S. S.

Armatele japoneze, printr'o acțiune energică, au ocupat o mare parte din teritoriile Chinei de Nord, orașele Shangai, Nankin și Hangceu. Cu toate ajutoarele date de soviete, armatele chineze au suferit grave înfrângeri și sunt în retragere spre vest.

Nici Statele-Unite, nici Marea Britanie și nici Rusia sovietică, nu sunt însă dispuse să se angajeze în conflictul din Extremul-Orient. Marea Britanie, dacă ar interveni cu o parte din forțele sale navale în apele Pacificului, ar slăbi forțele sale navale din Mediterana. Rusia sovietică, dacă ar interveni în Extremul-Orient, împotriva Japoniei, ar slăbi poziția sa din occidentul european. Marea Republică americană trece și ea printr'o criză internă economică și financiară. Să nu uităm însă că și chinezii nu doresc dominația puterilor străine în Pacific și în teritoriile lor.

POLITICA MAREI BRITANII

Marea Britanie are interese mai mari în Mediterana, Marea Roșie și Oceanul indian, pe unde trece marele drum maritim spre Indii și care este considerat axa sa orizontală. O slăbire a acestei axe, ar influența considerabil asupra întregului domeniu colonial al imperiului britanic. Faptul că Italia dispune de o flotă și o aviație puternică în Mediterana și de un imperiu colonial african, iar pregătirile militare ale Marei Britanii sunt în curs de executare, explică politica prudentă și prevăzătoare a guvernului englez, atât în afacerile europene, cât și în cele extra-continentale.

„Imperiul — a declarat fostul prim-ministru Baldwin— este organizat pentru pace și misiunea sa este pacifică; dar în fața pericolului ce l-ar amenința, el trebue să fie tare". Australia și Noua Zeelanda au și ele teamă de pericolul japonez și cer un pact regional pentru Pacific. Ele se înarmează și cer întărirea bazei dela Singapore.

Modul însă cum s'a rezolvat criza dinastică, provocată de abdicarea fostului rege Eduard VIII de către guvernul Baldwin și încoronarea noului rege George VI, care a avut o mare semnificație politică, au întărit încrederea poporului englez în propriile sale forțe.

Pentru întâia oară, cu prilejul încoronării, a fost sacrat un rege al Marei Britanii, ca rege al Australiei, al Nouii Zelande, al Capului și al Canadei.

POLITICA SOVIETELOR ȘI SITUAȚIA INTERNA DIN U. R. S. S.

Politica exterioară a U. R. S. S. a suferit câteva înfrângeri.

Intervenția comuniștilor în războiul din Spania, cu scopul de a stabili o republică sovietică, s'a izbit de rezistența eroică a naționaliștilor conduși de generalul Franco, care au fost ajutați de voluntarii italieni și germani.

La Geneva, Litvinof, n'a putut să obțină din partea adunărei Societății Națiunilor, aprobarea cererilor sale, în afacerile spaniole, care ar fi pus în primejdie pacea europeană.

D. Litvinof, comisarul sovietic dela externe, a declarat că în Spania... republicană „n'a fost și nu este comunism, fiindcă, după cum știu, poporul spaniol luptă pentru conservarea regimului său republican-democrat împotriva reacțiunei și dictaturei militare".

Cine sunt dușmanii „poporului spaniol"? După d. Litvinof, aceștia sunt „rebelii spanioli" — termenii obicinuiți întrebuințați de întreaga presă iudeo-comunistă din lume pentru a caracteriza și califica reacțiunea poporului spaniol, sub conducerea generalului Franco, în contra odiosului regim comunist din Valencia cu scopul de a apăra patrimoniul său național și cultural și statul unitar și creștin!

Mai departe, el a atribuit anticomuniștilor de pretutindeni, adică celor ce apără existența lor națională, independența statului lor, biserica creștină, cultura și civilizația omenirei și pacea bazată pe respectul dreptului, următoarele intenții și scopuri:

„E timpul, de asemenea să se spue că ei (anticomuniștii), care practică ura furioasă contra umanității, că ei, care au înviat cele mai sălbatice și perimate teorii din timpurile păgânismului și ale evului mediu, n'au dreptul să vorbească în numele Europei contemporane; că ei, care au ars operile cele mai de seamă ale spiritualității umane; care au persecutat pe cei mai străluciți reprezentanți ai științelor, artelor și literaturii; că ei, disprețuiți de toată lumea culturală, se fac ridicoli când vorbesc de salvarea civilizației și apelează, în numele ei, la organizarea cruciadelor împotriva altor popoare".

Un asemenea rechizitor, absurd și ridicol, este adresat anticomuniștilor, de reprezentantul calificat al unui regim, care a practicat și practică el asemenea metode condamnate de toate națiunile civilizate.

Constituția sovietică promulgată la 12 Iunie 1936 și ratificată de Congresul general ținut la Moscova în cursul lunei Noembrie acelaș an, cu oarecari modificări, precedată de „declarația drepturilor poporului muncitoresc și exploatat", redactată de Lenin, așa cum a fost aplicată, n'a adus nici o schimbare cu privire la regimul dictatorial. U. R. S. S. a rămas și în 1937, sub noua constituție, statul cel mai despotic din epoca contimporană, căci toate puterile sunt concentrate în mâinele unui singur om, Stalin, care le exercită fără nici o limită și fără nici o răspundere. Țarii de odinioară fac figură de președinți de republică pe lângă despotul sovietic. Insuși Stalin a recunoscut că „regimul nu s'a schimbat" prin aplicarea noului constituții. Din punctul de vedere administrativ au intervenit unele modificări în structura U. R. S. S.

Numărul republicelor ce intră în compoziția U. R. S. S. a sporit dela 7 la 11, prin transformarea federației republicelor transcauziene (Georgia, Azerbaigian și Armenia) în trei republici autonome și a celor două republici, căzăcești și kirighize, într'o republică federativă.

Alegerile ce s'au efectuat în cursul lunei Decembrie 1937 în vederea convocării celui dintâi parlament sovietic, au avut caracterul unei parodii. Existența partidelor nu este îngăduită; iar cetățenii, care principial și după textul constituției dispun de libertatea întrunirilor, a presei, etc., sunt siliți să execute ordinele și instrucțiile agenților militari și administrativi ai regimului dictatorial.

Numeroși fruntași comuniști, care au ocupat demnități în stat și au contribuit la triumful revoluției, au fost judecați, condamnați la moarte și executați; precum și un număr considerabil de persoane acuzate de spionaj și sabotaj, de înțelegere cu agenții Germaniei și ai Japoniei, în vederea unui război anti-sovietic.

MICA ÎNȚELEGERE ȘI ÎNȚELEGEREA BALCANICA

Politica Micei Înțelegeri și a Înțelegerii balcanice a continuat să se afirme în cadrul principiilor și intereselor ce garantează pacea și asigură statu quo teritorial în Europa centrală și sud-orientală. Mica Înțelegere s'a arătat dispusă să stabilească raporturi mai bune cu Ungaria, pe baza acelorași principii și interese.

Legăturile de prietenie și alianță ale statelor din aceste grupuri s'au întărit; după cum s'au îmbunătățit și raporturile lor cu Italia.

Iugoslavia a accentuat amiciția sa față de Italia. Romănia, de asemenea urmărește o politică bazată pe raporturi cât mai amicale cu marea țară latină.

Să nădăjduim că anul nou 1938 va menține pacea între națiuni spre binele lor, al civilizației și al progresului.

R. SEIȘANU

ZORI NOUI

— Urmare din pag. I-a —

dențe întâmplate la intervale de 1460 de ani, adică: în 1321, în 2781 și 4241 înainte de Christos. Aceste cifre se deduc din mențiunile despre calendar găsite pe piramide din timpul dinastiei a IV-a.

Fără îndoială că fiecare timp își are măririle și scăderile lui și oamenii lui. Nu ne dăm seamă de micimea noastră în fața acestor timpuri străvechi și cât de puțin socotește însul față de vecinicie. Scurtul timp petrecut în vâltoarea vieții pământești s'ar părea că nu ni-ajunge pentru a-l întrebuința altfel decum s'ar cuveni.

Natura însăși este întocmită din nenumărate elemente și se împotrivește îndrăznelilor unilaterale. Orice viață este întemeiată pe îngăduință, pe împăciuire, simțiminte înțelese de Goethe, în al cărui suflet sălășluia reverbarea naturii. Viața ca și omul, pentru a-și putea păstra echilibrul, are nevoie de oarecari îngăduințe, legăminte, înțelegeri. Insul care socotește că poate să nu se plece acestor îngăduințe lumești și care crede că prin violență poate fugi de legăturile și convențiile țesute de veacuri, se află, fără voia lui și în chip nefiresc, în împotrivire primejdioasă cu societatea și natura. Nu poți impune vieții o singură lege, a ta, sau să mulțumești o singură pasiune, a ta. Poți rămânea singur și singurătatea poate fi pieirea.

Luptele se întețesc între popoare, între oamenii, chiar de același neam. Anii trec, alții le iau locul, mai îndureraț, mai grei de primejdii. Când oare patimile se vor potoli, când urile se vor stinge, când neînțelegerile se vor curma? In fiecare început de an, odată cu zorii unor zile noui, se ridică și nădejdi noui, din nenorocire nici când împlinite.

Am văzut tot ce s'a petrecut înapoia noastră; ce va aduce viitorul pentru țară. Poetul i-a hărăzit viitor de aur! Să ni-l dorim, nu numai în adâncul sufletului, dar să-l și înfăptuim. Mi-amintesc cuvintele din urmă ale episcopului Dionisie al Buzăului, cel răposat în 1873: *„Doamne, Doamne, nu pedepsi România pentru păcatele fiilor ei".*

EM. HAGI MOSCO

Moartea profesorului C. Miculescu

Miercuri, ora 8 dim., a încetat din viață, la locuința sa din strada Spătarului 3, prof. universitar Constantin Miculescu, fostul decan al facultății de științe din București.

Născut în 1863, a absolvit liceul „Matei Basarab" din Capitală, apoi și-a continuat studiile în Franța luându-și licența și doctoratul la facultatea de științe din Paris, ca elev al celebrului fizician Gabriel Lippman, inventatorul fotografiei în culori.

La vârsta de 28 an, înapoiat din Paris, C. Miculescu a fost numit profesor suplinitor la catedra de acustică și optică a profesorului Bacaloglu, iar în anul 1894 a fost numit titular. De atunci și până în 1935 — adică timp de 41 de ani în șir — a deținut catedra dela facultatea de științe din București, fiind ales decan între anii 1923 — 1927.

C. Miculescu, a fost și profesor la facultatea de medicină între anii 1895—1916 unde a deținut catedra de fizică med